

PRAŽSKÁ INFORMAČNÍ SLUŽBA
ODBOR VÝSTŘÍŽKŮ
Praha 2-Vyšehrad, K rotundě 2/82 - tel. 29-73-75

VÝSTŘÍŽEK Z ČASOPISU

Nová Svoboda, Ostrava

19. X. 1977

Hemingway v Divadle Petra Bezruče

Je vždycky těžké uvést v život — ať už na jevišti, televizní obrazovce nebo na filmovém plátně postavy a postavičky, které jsme si zamilovali a které důvěrně známe z románové předlohy.

A hrdinové překrásného Hemingwayova románu Komu zvoní hrana k nim bezesporu patří. Četli jsme tuto knihu jedním dechem, vzrušení příběhem mladého Roberta Jordana zmiřaného vlastními pochybnostmi o smyslu konání uprostřed občanské války ve Španělsku, války, která se stala přehrou k velké tragédii našeho století. Hemingway, jako velký humanista, vybavuje svého hrdinu především těmito pochybnostmi, staví před něj základní otázky života a smrti, lásky a nenávisti, nevěde jej přímočaře k činu, který završuje poznání, neboť každé zabíjení, byť ve jménu velké ideje, je především zabíjením a člověk tuto nutnost musí především ospravedlnit sám v sobě a pro sebe — nemůže svalit odpovědnost na nic i nikoho mimo sebe. O to lidštější a tedy i větší je smrt Robertova, která je následkem činu, k němuž hrdina dospěl přes muka nejistot a hořečného hledání. Hemingwayův román a nepochybně i Hubačova divadelní adaptace stvrzují opět a znovu, že síla mravního a ideového vyznění uměleckého díla je skutečně veliká jen tehdy, podaří-li se postihnout rozporuplný proces lidského poznávání. Lze jen s radostí konstatovat, že soubor DPB se pustil do zápasu s touto nelehkou předlohou uvědomí toho, že nic z nabízeného nesmí být potlačeno. Tvůrci se pokusili — a s úspěchem — rozkryt text právě v jeho syrové a životaplne podobě, vyrůstající z kruté a surové situace války, kdy

nic není odpouštěno — zato všechno vyžadováno. A přece i zde je místo na lásku tak krásnou a čistou, jakou prožije v krátkém čase Robert (J. Meduna) s Marií (M. Logojdová), na lásku ztracenou — Pilar (J. Tesařová) a Pablo (M. Čížek) — a znovu hledanou, na trpké zkušenosti první lásky Augustinovy (K. Zerdalogue), na zbabělost i odvahu cigána (M. Šulc) a Fernanda (J. Old), a to vše završeno moudrou zralostí Anselmovou (J. Horák). Co postava, to hluboký a nic nezastírající pohled do lidského nitra, vyjevení temného i čistého a kolem všech válka, která nejen zabíjí, ale také prověřuje lidské hodnoty.

Na scéně DPB se v hlavní roli poprvé představil nový člen souboru J. Meduna. Jeho Roberto byl silnější tam, kde převládala naviata, rozkolísanost, udivený pohled na dění kolem, než ve chvílích, kdy je Roberto muž a chlap. Robertova síla byla traktována víc vnějšími prostředky, neměla zázemí v pevné vnitřní přesvědčivosti, hercovo vládnutí jeho fyzickou materií bylo víc nahodilé než vědomé. Ale i tak bude jistě mladý herec posilou souboru. Všichni ostatní zaujali vzácně vyrovnaným hereckým projevem, který pramenil zé snahy a cíle celého představení interpretovat text v šíři jeho významů a motivů. Za zvláštní zmínku stojí výkon J. Horáka. Doslova stvořil svého Anselma před našima očima v postavu opravdové hloubky, životní moudrosti a lidské si-

ly, a přitom prostředky vzácně střídými. V tomto dobrém a čistém představení působí však rušivě scéna střetnutí Roberta s Pablem v úvodu druhé části představení, která by si jistě zasloužila v průběhu repríz ještě dopracovat. Je nepřesvědčivá vnitřně, ve vztahu, ale také, což není zanedbatelné, ani v konkrétním hereckém projevu, ve fyzickém konfliktu obou herců. V takovém představení, jaké jsem viděl, je to opravdu škoda.

Slibný nástup bezručovců do nové sezóny byl potvrzen, a to je jistě zavazující pro celý soubor a jeho další práci.

ŠÁRKA KOSKOVÁ

PRAŽSKÁ INFORMAČNÍ SLUŽBA
VÝSTŘÍŽKOVÁ SLUŽBA
Praha 2-Vyšehrad, K rotundě 8/82 - tel. 29-73-78

VÝSTŘÍZEK Z ČASOPISU

PRÁCE, PRAHA

20. X. 1977

PRAŽSKÁ INFORMAČNÍ SLUŽBA
ODBOR VÝSTŘÍŽKŮ
Praha 2-Vyšehrad, K rotundě 8/82 - tel. 29-73-78

VÝSTŘÍZEK Z ČASOPISU

Nová Svoboda, Ostrava

- 7. X. 1977

ze dne

Krátce z kultury

R. Divadlo Petra Bezruče v Ostravě uvádí v sobotu 7. října v 19 hodin premiéru hry Ernesta Hemingwaye a Jiřího Hubače „Komu zvoní hrana“. Režie Josef Janík.

• Výstava kreseb z cest po Sovětském svazu akademického malíře Milana Zezuly je instalována ve výstavní síni muzea ve Frenštátě pod Radhoštěm.

(ih)

PRAŽSKÁ INFORMAČNÍ SLUŽBA
VÝSTŘÍŽKOVÁ SLUŽBA
Praha 2-Vyšehrad, K rotundě 8/82 - tel. 29-73-78

VÝSTŘÍZEK Z ČASOPISU

Nová svoboda, Ostrava

13. X. 1977

▲ V Divadle Petra Bezruče v Ostravě byla 7. října premiéra hry Ernesta Hemingwaye a Jiřího Hubače „Komu zvoní hrana“ v režii Josefa Janíka a na scéně Marty Roszkopfové. Na snímku Vladimíra Dvořáka Marie Logojdová a Johana Tesařová.

HRU Ernesta Hemingwaye a Jiřího Hubače Komu zvoní hrana, kterou před časem nastudovalo pražské Divadlo na Vinohradech, uvedlo nyní v ostravské premiéře Divadlo Petra Bezruče. Hru režijně připravil se členy souboru Josef Janík, autorkou výpravy je Marta Roszkopfová, hudbu zkomponoval Zdeněk Pololánek. Na snímku Vladimíra Dvořáka představujeme Johana Tesařovu (Pilar) a nového člena Divadla Petra Bezruče Miloslava Medunu (Robert). **mts**